

MUTATÓ

Kiadja a Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület
V. évfolyam 4. szám – 2013.

A csendben lévő Úr

Mint a szünet a zenében, olyan az életünkben a csend.

A szünet elválasztja és ugyanakkor össze is köti a dallamokat. Nyugalmat, békét fejez ki, de várakozást és feszültséget is gerjeszt.

A csend is hasonlóan jelenik meg az életünkben.

Tennivalók, munkák vagy program között, ha tehetjük keressük a csendes helyet, kiugrunk a természetbe vagy pont az ellenkezője: egyedül-létbe zárkódunk, ahol nem kell máshoz alkalmazkodni és kikapcsolhatjuk az elektronikus eszközöket, amennyit csak akarunk. Ahol meghallhatjuk a saját gondolatainkat.

Viszont a mai mindennapi élet „megköveteli” a pörgést, hogy egyszerre több mindent kelljen csinálni. Nincs idő meditatgatni, elmélyedni saját gondolatainkba. Csak úgy végezhetek valamit, ha közben valami mást is teszek.

Valakit idegesít a csend és napközben mindig bekapcsol valamilyen hangforrást: magnót, tévét, rádiót vagy a mobilján játszik le valamilyen muzsikát. Az alváshoz igényeljük a csendet, de tudok olyanról, aki csak hangos tévé mellett tud elaludni.

Egyáltalán létezik-e tökéletes csend? Mit nevezünk annak?

Bizonyosan átélhetjük a majdnem tökéletes csendet, ha egy profimódon hangszigetel terem-

ben tartózkodunk. Bár szerintem még akkor is hallanánk saját szívünk dobogását vagy azt ahogy nő a hajunk. Talán aki elvesztette hallását, ő hallhatja a tökéletes csendet. Inkább a csendesebb helyekkel kapcsolatosan használjuk ezt a kifejezést: egy csendes vidék, ahol a zaj messze van. Én is csendes helyen lakom, a város széléhez közel. Itt hallani a madár csicsergést, a tücsök ceripelést, a távoli motorvonat gyorsítását. Ez nem tökéletes csend, de talán nem is arra vagyunk, hanem hogy ne halljunk olyan zaj, ami elvonja a figyelmünket arról, amire koncentráni szeretnénk. Lehet, hogy aludni vágyunk, tanulni szeretnénk vagy elmélyedni gondolatainkban.

A csend nekem ... néha idegesítő.

A csend nekem zene.

Hol találjuk meg az elmélyedésre leginkább alkalmas csendes helyet?

Sokunk szerint egy templom a legmegfelelőbb hely arra, hogy elvonuljunk a zajos világtól, a mindennapi gondoktól, hogy elcsendesedhessünk. A templom épülete Isten dicsőségét hivatott kifejezni, a templom épületének nagysága, gigantikussága és monumentalitása a Teremtőt hivatott tükrözni. Nekem is volt pár jó tapasztalatom templomok felkeresésével kapcsolatban.

A legfelségesebb élményem Kölnben volt, miután nagy szuszogások közepette felértem a dóm tetejébe, levegőhöz jutottam. Onnan csodálatos volt a kilátás. Nehéz szavakba önteni, ha ezt az épületet szeretném leírni, de ha már felhoztam a témát, akkor csak meg kell próbálnom. Néhány szám: 157 méter

magas (a világ ötödik legmagasabb temploma), ez a épület egy 800 éves folyamat során lett katedrálissá és érte el jelenlegi formáját.

Az egyik legmeghatóbb élményem pedig a jáki templomban volt. Több mint 700 éves épületről van szó. Az északi falon nincs ablak, állítólag abból a célból építették így, hogy a gonoszt kizárhassák Isten házából. Ennek ellenére mi bejutattunk; csak ketten voltunk bent a feleségemmel. Nagyon erős homály volt a templomban, csak a gyertyák fénye segített a tájékozódásban. Belegondolva, hogy mennyi ember, mennyi erőfeszítést tett azért, hogy ez az épület állhasson, hogy hány személy kereste már fel ezeket a falakat, hogy lelki békéjét keresse, hogy Istennek tiszteletet tegyen, vagy csupán gyönyörködhesen ebben az alkotásban; meghatónak éreztem, hogy most egyedül lehetünk és csak Istenre figyelhetek.

Az ember sokféle módon próbálja meg alkotásiban kifejezni Isten szeretetét vagy irányt mutatni felé. Úgy vélem a legcsodálatosabb templom, katedrális, dóm, a legfelségesebb szimfónia vagy oratórium, gigantikus freskó vagy a legszebben szóló költemény sem tudja tökéletesen visszaadni Isten hatalmasságát.

Viszont a csendben tökéletes módon meglegelhetjük Istent, ha elcsendesedünk és kizárjuk magunkból a minket körülvevő környezetet.

A csend nekem egy csoda, mert ilyenkor észreveszem az apró, fantasztikus dolgokat is.

ska

Csend vs. hallgatás

Csendben vagyok vagy hallgatok. Vajon van-e különbség?

Gyakran nem vagyok csendben, hangos dolgokat művelek – szövegelek, (akár feleslegesen), zajt keltek (pl. susogós mackó), vagy simán zajban vagyok (olykor zenének hívom). És ez harmonizál velem, belül is így érzem magam.

Lehet olyan, hogy csendben vagyok, azaz nem csapok zajt, nem jár a szám stb. Bennem azonban nincs csend, nem figyelek, nem is hallok. Zavar van bennem, kusza érzelmek, kósza gondolatok, mindenféle kavarodás.

Vagy nem vagyok csendben, beszélek, dúdolok, kopogok stb. De közben jól vagyok, figyelek, összeszedetten teszek valamit. Meghallom a hozzám szólókat, észreveszem a környezetem, jelen vagyok.

Néha csendben is vagyok, meg hallgatok is. Figyelek és nyitott vagyok, ezért vagyok csendben. Hogy halljak. Mert érdekel valami. Olykor még csodálkozás, csodálat is előfordul.

Csendben lenni, hallgatni érdekes. Vagy munka. Esetleg egyszerre mindkettő. Akkor öröm, ha rájövünk valamire, felismerünk valamit. Ha megszólal a csend, és ez nem az információ hiánya lesz, hanem éppen kiemel valamit. Általában valami lényegeset.

A csend legjobb, ha a várakozás állapota. Várunk egy szót, jelet, ezért vagyunk csendben. Valami formálódik, alakul. Így érthető meg pl. a zsoltáros felszólítása: „Légy csendben, és várj az Úrra!” Zsolt. 37.7

mis

A csend nekem felüdülés,
néha viszont aggodalom.

Impresszum:

Kiadja: a Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület
Munkatársak: Búzás Erzsébet, Fábián Péter, Füzesi Judit, Sági Zoltán, Szikora István, Szikora Mihály, Szikora Mihályné
Képek: Marton Tamás, Facebook/kie-tappancs, kie.hu/bekescsaba és egyéb források

Honlap: www.kie.hu/bekescsaba/mutato
Címünk: 5600 Békéscsaba, Kinizsi u. 11.

Csendben szerveződünk, lesből támadunk, a szívekre lövünk – áhítatok a KIE-honlapon

Mindenféle körlevél, csinna és dratta nélkül indult el a KIE honlapján az áhítat munkacsoport működése. Nem jó a megfogalmazás, ne maga a munkacsoport kerüljön a középpontba itt, hanem maga az apropó, hogy a KIE egyik háromszögcsúcsa munkánk alappilléreként Isten üzenete kell, hogy legyen... nem jó a megfogalmazás, ne maga a KIE-munka kerüljön a középpontba itt, hanem maga az alap, mindennek alapja: Isten ígéje, Jézus szeretete.

Rég megfogalmazódott igény, hogy sokkal több lelki tartalmunk legyen a honlapon is, így novembertől feldúsítottuk a havi igei adagot. Ha a www.kie.hu oldalra kattintasz, minden vasárnap (vagy egyéb jeles- és ünnepnap) egy új áhítat vár, hogy felmelegítsen,

megnyugtasson, inspiráljon, lendületet adjon. A megfogalmazók nincsenek sokan, kis stábunk mindössze hat főt számlál, de lehet még csatlakozni. Ha te is szívesen beszálnál az írásba, kérdezz/lépj kapcsolatba velem a buzaserzsebet@kie.hu címen, de ugyanitt jelezheted, ha bármilyen észrevételed van a megjelent írásokkal kapcsolatban.

...és ami a legfontosabb: kérjük, mondj egy imát azért, hogy csendben és jól csináljuk. Hadd legyünk csak a kezek, amik lejegyzik az Ő üzenetét.

Hugi

A csend nekem egy olyan állapot, amikor csak saját magamra koncentrálnék.

Csend

Imádom! :) Ennél jobban már csak a természet hangjait, vagy a szépséges zenét. Nemcsak a pihenés, de az aktív együttlét feltétele, akár Istennel, akár szeretettünkkel, bárkivel. A zajban nem hallok magamat se, nemhogy valaki mást, netán Istent.

„Légy csendben és várj az Úrra!” (Zsolt 37, 7)

Nem csak a belső csendet jelenti számomra, hanem a teljes Úrra hagyatkozást. Ne a magam megoldását keressem bármely élethelyzetemre, hanem merjem azt az Úrra bízni, és csendben kívánni az Ő mindig hajszál pontosan érkező és teljesen testre szabott válaszát. Ehhez is az Ő segítségével, türelme, kegyelme kell, és a belső csend, a vele való kapcsolat. Ez a csend persze nem egy passzivitás, ha-

nem egy nagyon is aktív dolog, egy állandó párbeszéd, akár vita vagy alkudozás Istennel. Kérdések, kételyek, türelmetlenség, amit folyamatosan megoszthatunk Jézussal.

A csendnél jobban már csak azt szeretem, ha beszélhetek. :) Örül ennek életem párja is... Főleg, amikor elkezdem mondani mindazt, ami egész nap történt velem, vagy bármikor megosztani vele a gondolataimat, amikor éppen eszembe jut, neki pedig tele a füle fülhallgatóval, vagy el van mélyülve valamiben ezerrel. Nagyon szereti, ha ilyenkor megszólalok. :) Nem könnyű magamban tartani egy-egy érzést, gondolatot, és elraktározni arra az időre, amikor ideje van a beszédnek.

Azt gondolom, a csend, nem csak a nyelvem pihentetését jelenti, hanem egy belső nyugalmat, békét. Az Úr tenyerén, és vállain való tartózkodást. Akkor is, ha éppen viharba keveredtem.

Eszembe jut Mózesnek a menekülő, kétségbeesett nép számára adott tanácsa: „Maradjatok veszteg, az Úr harcol értetek!” (II Móz 14, 14) Ne kezdjünk el kapkodni, pánikolni, legyünk készek az indulásra, „álljunk helyt” az adott élethelyzetben, és várjuk az Úr érkezését! Akár angyalok szárnyсуhanásával. :)

Mária élte az egyszerű hétköznapi életét József jegyeseként, várta az esküvőt, terveket szőtt, álmodozott. Míg szárnyait leengedve betoppant Gábrriel, és azt mondta, hogy minden másként lesz. DE Isten általa akarja megmenteni népét. Éppen az ő hétköznapi élete kell Isten megszületéséhez, az Úr érkezéséhez. És Mária csendje elég volt az elfogadáshoz. Mert Isten tudta, hogy Mária csendje elég lesz az elfogadáshoz és a csodához. Általunk, bennünk is meg akar születni Isten, hogy meglássa a világ az Ő szabadítását.

Áldott várakozást, és csendet kívánok!

*A csend nekem megnyugtató,
gondolkodásra készítő.*

marcsi

KIE és Tappancs Munkatársképző – 2013.

Nem is gondoltam, hogy ilyen jó lesz. Mikor elindultunk, kíváncsi voltam, hogy milyenek lesznek a többiek, a programok, a vezetők, mert még egyszer sem voltam ezelőtt Tappancs programon.

Röpke 5-5 és fél óra utazás után megérkeztünk a Sóvárba. Még csak néhány

nyan voltak ott, mert így is korábban jöttünk, mint ahogy a kiírás szólt. Így hát lementünk a partra, hogy megnézzük a Balatont, de mivel fújt a szél és hideg volt, visszamentünk a Sóvárba. A létszám a többszörösére nőtt és megérkezett a mozgó élelmiszerraktár egyenesen a Tescoból. Mindenki segített a pakolásban, aki már ott volt. Közben megjött majdnem mindenki. Amikor elrendeződtünk, kiosztották a szobákat, majd kis pihenő után lehívtak a konferenciaterembe. Bemutatkoztunk, megbeszéltük az aznapra maradt teendőket, közben készült a vacsora. Az étkezés befejezésénél megbízták a 3-as fiúszoba lakóit (közte voltam én is), hogy vacsora és reggeli után mosogassanak el. Szerencsére nem kellett egész héten ne-

künk mosogatni, hanem csak két étkezés után és minden szobának be volt osztva, hogy mikor mosogatnak. Az esti program ismerkedés volt, majd felmentünk a szobánkba, elmondtuk a szobavezetőinkkel egy esti imádságot és lefeküdtünk aludni (előtte azért beszélgettünk egy kicsit még). A hét folyamán még jó néhányan érkeztek, de voltak

*A csend nekem nem jó, mert
a susmust szeretem.*

akiknek el kellett menniük, tőlük szépen elköszöntünk.

Minden reggel fél nyolckor volt ébresztő és utána reggeli torna. Amikor visszaértünk a tornáról, felmentünk a szobába és a szobavezető elmondta a reggeli áhítatot. Nyolckor volt a reggeli amit köszönéssel kezdtünk és fejeztünk be (mint minden étkezést). Reggeli után kiosztották a szobák lakóinak, hogy a Sóvár mely körzetét takarítják. A körzetek és a szobák tisztaságát pontozták. Fél tízkor a konferenciaterembe mentünk közös éneklésre és bibliaóra. Egész héten át voltak óráink amelyekhez négy részre osztották a csapatot: 1.a, 1.b, 2, 3. Aszerint osztottak be, hogy hányszor voltunk már vezetőképzőn, táborba és hogy mióta vagyunk Tappancsosok. Délelőtt két óránk volt. Fél 11-kor kezdődtek és negyed 1-kor lett végük, köztük 5 perces szünet. Fél egykor ebédeltünk, utána elmondták a szobák és körzetek pontozását és a bejelenteni való híreket. Kis pihenő után, kettőkor elmentünk gyakorlatokra. A délután folyamán volt még két óránk fél 5-től negyed hatig 5 perces szünettel között.

Óráinkon tanultunk csomózást, tűzrakást, KIE történelmet, tábori életet és még sorolhatnám. Vacsora este fél hétkor volt, majd mikor végeztünk elmondták az aznap esti programot ami nyolc körül kezdődött és megpróbáltuk tízre befejezni. Volt itt Halloween-party, Kastély krimi játék, Csendséta és még egy pár dolog. A program után egy esti összefoglaló, majd Kristóf minden este elmondott egy kis rész egy gyerek-nyomozós regényből (Csukás István: Vakáció a halott utcában). A történet végén felmentünk a szobáinkba, a szobavezetők elmondtak egy imádságot és egy miatyánkot majd alvás „lett volna”, de mi inkább beszélgettünk meg röhögtünk még egy-két órát. Egyik szobatársam a vicceivel fárasztott minket. Az egyik:

“-Mi az összes különbség a kecske és a betonkavics között?

-??? Nem tudom.

-Hát akkor ne menj piacra, mert jól átvághatnak.”

Az utolsó előtti nap, vacsora után hárman letettük a nyakkendővizsgát (mi

voltunk az elsők, akik a Sóvárban vizsgáztak nyakkendőre). Utolsó nap csúsztatva voltak a reggeli programok, mert nem voltak már óráink. Ebéd előtt volt még egy közös éneklés a konferencia teremben. A hét folyamán egy másik vizsga is folyamatban volt napokon keresztül, az ezüst tölgyfakeresztes nyakkendőgyűrű vizsgája, amit minden vizsgázónak sikerült letenni. Felavatták őket majd a nyakkendő vizsgásokat is. Ezután ebédeltünk és belekezdünk egy minden eddiginél nagyobb takarításba a Sóvár földszintjétől az emeletig.

Kettőkor búcsúzkodási sorozatban mindenkinek megmondtam, hogy még fogunk találkozni valamelyik Tappancs programon. Fájó szívvel, de tele emlékekkel elhagytuk fél háromkor a Sóvárt. Ha hamarabb nem is, de kótatáborban biztos, hogy visszatérek ebbe a közösségbe, mert rövidre fogva: remek ez a csapat, ahol szívesen látnak!

Fábián Péter

*A csend nekem jól esik,
bár néha unalmas.*

A csend nekem ijesztő vagy
nyugalmas tud lenni.

Krumpli hétvége a Sóvárban

Október 11-13 között került megrendezésre a krumpli hétvége Balatongyörökön. Az első este lenyűgöző „koncertet” nyújtott a Szélrózsa Band. Másnap délelőtt részt vehettünk Nyomkeresőn, Tappancson, gyöngyfűzésen és Misi Hatunk c. programján. Vacszi előtt még túrázni és biciklizni is mehettünk.

A 72 óra kompromisszumok nélkül önkéntes napok keretén belül egy gondolkodtató, vicces játékban vehettünk részt a györöki gyerekekkel együtt. A második este „rakott krumplit” készítettünk mi Kiss Bálintosok. Eszter könyvét adtuk elő, majd a Dimák testvérek zenéltek a közönségnek. Vasárnap Iska elgondolkodtató áhítata után segítettünk Tamás bácsinak összegereblyézni a faleveleket.

Köszönjük a szervezőknek ezt a remek hétvégét!

Nyíri Dániel, Szentes

A csend nekem feszültséget jelent.

A csend

A csend több, mint kalóz,
nem csak szavakat rabol.
Meghitt perceket nyújt,
s egy gyertyát is meggyújt.

Kezében egy karddal,
őrt áll a szobafallal.
Bent szép szemed mesél,
mindennél többet ér.

Vonzó meglepetés,
mit kibont egy ölelés,
s úgy olvad egybe minden,
mint fekete, fehérrel.

A csend több, mint kalóz,
nem csak szavakat rabol.
Meghitt perceket nyújt,
s egy gyertyát is meggyújt.

Sági Zoltán

Este

Pislogó lámpák,
nincsenek járdák,
mégis járkal.

Szőke hajmezőn,
nincsenek fenyők.
Kis csínytevő.

Földek áznak,
nincsenek házak,
mégis száraz.

Mentett emlékek,
nincsenek képek,
mégis észlel.

Sági Zoltán

20 éves a Nyomkereső a Békéscsabai KIE-ben!

Igen, 1993 őszén érkezett hozzánk egy göndör szőke hajú ifjú óriási lendülettel, természetes nyitottsággal, elfogadással, kedvességgel. Azért, hogy egy, a Bibliát élmény szinten megragadó gyermekfoglalkozási módszert mutasson be és tanítson nekünk. Emlékeztek a svájci önkéntesre, Michaelre? :) Persze tudom, ki tudná Őt elfelejtetni még ennyi év távlatából is! Egy teljes esztendeig maradt közöttünk, és elindult a Jungschar a KIE-ben, amit a magunk számára Nyomkeresőnek nevezünk el. Michaelt követte két kedves önkéntes lány is: Monique és Simone, egy illetve két évre. Szívünkben őrizzük Őket mai napig. Vezetőképzőket tartottak, szervezték a foglalkozásokat, üde színt hoztak csoportukba.

Az Európai KIE-ben, így Svájcban is hagyományos KIE munkaág a Jungschar, az ESG részeként működik. Egy időben Nyomkereső Bizottság is volt a MKIE-ben, mert több KIE és keresztyén ifi csoportban elindult ez a Bibliaismereti, természetközeli, nagyon kreatív, az élménypedagógiára épülő, számtalan lehetőséget magában rejtő foglalkozás. Sok játékkal, kézművességgel, táborozási technikával dolgozunk fel egy-egy Bibliai történetet, tanítást, képet, gondolatot.

A mi nyakkendőnk sárga-zöld színű, és aki egy évig hűséges Nyomkereső, az kapja meg.

Évekig táboroztunk nyaranta Nemespátrón, szerveztünk tavaszi és őszi Országos Nyomkereső hétvégéket. Közös táborokat szerveztünk a svájci Nyomkeresőkkel itt Magyarországon, és jártunk Svájcban az Ő táboraikban. 2000-ben részt vettünk a Franciaországban megrendezett jamboreen (európai cserkész és nyomkereső találkozó), ahol máig tartó barátságot kötöttünk a norvég cserkészekkel és vezetőjükkel, Ragnar Simonsennel. Több alkalommal jártunk náluk, és néhányszor mi is élvezhettük vendégszeretetüket, illetve részt vettünk norvégiai táborban.

Immár több generáció nőtt fel és repült ki a Nyomkeresőből. A önkéntesek által indult munka tavaly óta a közösségi szolgálat terepe is a középiskolások számára.

Isten éltesse sokáig a Nyomkeresőt!

A csend nekem ott van, amikor az erdőben sétálok.

marcsi

Idén 20 esztendő
a Békéscsabai KIE

Nyomkereső munkaága!

Eme alkalomból várunk szeretettel
karácsonyozással egybekötött
szülinapi programunkra.

Ha vezetőként vagy ifjú nyomkeresőként
közénk tartozol, vagy **tartoztal**,
ha csapatunk lelkes **rajongója** vagy,
itt a helyed!

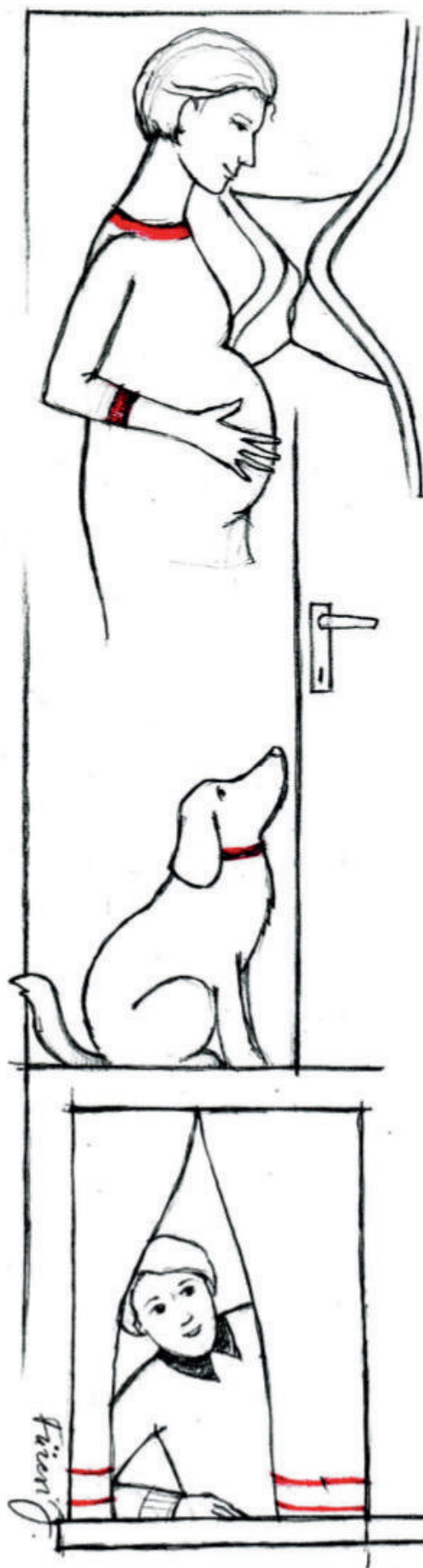

Az ünneplés keretein belül lesz
játék, fadiszítés, kézműveskedés, áhítat,
valamint az elmaradhatatlan **torta**.

Találkozunk
2013. december 21-én,
szombaton 15 órakor
a KIE Házban
(Békéscsaba, Kinizsi u. 11.)!

VÁRAKOZÁS

Idén is szívmelengető élményekkel és torokmelengető finomságokkal vár

Irodalmi Kávéházába

a **Békéscsabai KIE.**

Időpont:

2013. december 7. szombat 17.00 óra

Helyszín:

Luther u. 1. (Evangélikus Lelkeszi Hivatal Nagyterme)

Tervezett program:

Irodalom

Adventi versek Mezőné Kovács Mária előadásában

Igei gondolatok

Nagy Zoltán evangélikus lelkész: „Kit vársz?”

A szünetben tea, kávé és sütemény fogyasztható.

Kiállítás

Puskás Andrásné foltvarró alkotásai

Ének és gitárzene

Wild Anna és Huszák Zsolt (Szélrózsa Band)

A program megvalósulását pályázat és választókerületi
célelőirányzat útján
Békéscsaba Megyei Jogú Város Önkormányzata támogatta.

